

Prima instanță: Judecătoria Călărași
Judecător: V. Criucicova
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Ciugureanu, G. Dașchevici, Ș. Niță

Dosarul nr. 2ra-2712/16

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „VIGI”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „VIGI” către Cușceac Leonora și Latu (Mușinscaia) Irina privind încasarea prejudiciului material,

la cererile reconvenționale depuse de Cușceac Leonora și Latu (Mușinscaia) Irina către Societatea cu Răspundere Limitată „VIGI” privind repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016, prin care au fost admise apelurile declarate de SRL „VIGI” și de Cușceac Leonora, a fost casată parțial hotărârea Judecătoriei Călărași din 31 decembrie 2015,

c o n s t a t ă

La 28 martie 2012, SRL „VIGI” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Cușceac Leonora și Latu (Mușinscaia) Irina privind încasarea prejudiciului material din contul Leonorei Cușceac în mărime de 8 340,50 lei și din contul Irinei Latu (Mușinscaia) în mărime de 10 480,16 lei, precum și încasarea din contul pârâtelor a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, pârâta Cușceac Leonora de la 01.12.2010 și pârâta Latu (Mușinscaia) Irina de la 07.10.2008 au fost angajate la SRL „VIGI” în calitate de vânzătoare în magazinul reclamantului, amplasat pe str. M. Eminescu 21, or. Călărași, având încheiate cu acestea contracte individuale de muncă și contracte de răspundere materială individuală deplină.

Menționează reclamantul, că în perioada decembrie 2010 - iulie 2011, pârâtele Cușceac Leonora și Latu Irina au lucrat în comun într-un schimb, iar în alt schimb au lucrat vânzătoarele Prepeliță Tamara și Vlaicu Valentina, iar la 20.06.2011, ambele pârâte au depus cereri de demisie, acestea fiind eliberate din

funcție prin ordinele nr. 115 și 116 din 01.07.2011.

Invocă reclamantul, că în rezultatul inventarierii s-a constatat un neajuns de mărfuri și bani în magazinul „VIGI” în sumă totală de 30 992 lei, dintre care suma de 8 340,50 lei îi revine Leonorei Cușceac, iar suma de 10 480,16 lei Irinei Latu (Mușinscaia).

Mai indică reclamantul, că după inventariere pârâtele au refuzat să semneze lista de inventariere și să prezinte careva explicații, au promis că se vor clarifica, dar nu au răspuns la invitațiile și somațiile scrise în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă.

Menționează reclamantul că, a depus în adresa Comisariatului de Poliție Călărași o plângere iar prin ordonanța procurorului din Procuratura Călărași Marțea Vladimir s-a dispus a nu începe urmărirea penală în privința pârâtelor din motivul lipsei în acțiunile lor a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 191 sau art. 186 Cod penal, prejudiciul cauzat urmând a fi reparat prin intermediul instanței de judecată în ordine civilă.

Solicita reclamantul, încasarea din contul Leonorei Cușceac în beneficiul acesteia suma de 8 340,50 lei și din contul Irinei Latu (Mușinscaia) suma de 10 480,16 lei pentru repararea prejudiciului cauzat prin lipsă, precum și încasarea din contul pârâtelor în beneficiul reclamantei a cheltuielilor de judecată.

La 14 iunie 2012, Cușceac Leonora și Latu (Mușinscaia) Irina au înaintat cereri reconvenționale împotriva SRL „VIGI” privind încasarea venitului ratat, a prejudiciului material și moral (f.d. 101, 130 vol. I).

În motivarea cererilor reconvenționale Cușceac Leonora și Latu (Mușinscaia) Irina au indicat că, prin raportul de expertiză nr. 615 din 12.04.2013 expertul Gurău Nicolae a stabilit că semnăturile din listele de inventariere ale SRL „VIGI” din 07.10.2008 și din 01.12.2010 nu au fost executate de către Latu (Mușinscaia) Irina și de către Cușceac Leonora, invocând că actul de predare-primire este un document obligatoriu de întocmit la momentul angajării, din care ar reieși câtă marfa există la momentul preluării activității de către pârâte.

Menționează că, s-au adresat cu plângere Inspectoratului de Poliție Călărași privind atragerea la răspundere penală a SRL „VIGI” împreună cu persoanele responsabile care se ocupau de cadre în conformitate cu art. 310 Cod penal, pe faptul falsificării actului de primire-predare.

Invocă Cușceac Leonora și Latu (Mușinscaia) Irina că, la eliberarea din serviciu nu le-au fost achitate integral plățile salariale datorate și nu le-a fost restituit carnetul de muncă, astfel încât susțin că le-au fost cauzate prejudicii materiale și morale.

Solicită Cușceac Leonora, încasarea din contul SRL „VIGI” a sumei de 14 300 lei cu titlu de venit ratat, suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, iar Latu (Mușinscaia) Irina solicita încasarea din contul SRL „VIGI” a prejudiciului material în sumă de 7 800 lei și a prejudiciului moral în sumă de 7 000 lei.

La 03 octombrie 2013 și 28 septembrie 2015, Cușceac Leonora și Latu (Mușinscaia) Irina și-au concretizat cerințele din cererea reconvențională, astfel Cușceac Leonora solicitând încasarea din contul reclamantului a venitului ratat în

mărime de 14 300 lei și a prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei, iar Latu (Mușinscaia) Irina a solicitat încasarea prejudiciului material în suma de 7 485 lei și a prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei (f.d. 13, 125 vol. II).

Prin hotărârea Judecătorei Călărași din 31 decembrie 2015:

-A fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „VIGI” împotriva Leonorei Cușceac și Irinei Latu (Mușinscaia) privind repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind întemeiată;

-S-a încasat din contul Leonorei Cușceac în beneficiul SRL „VIGI” prejudiciul material în sumă de 8 340,50 lei;

-S-a încasat din contul Irinei Latu (Mușinscaia) în beneficiul SRL „VIGI” prejudiciul material în sumă de 10 480,16;

-S-a încasat în mod solidar din contul Leonorei Cușceac și Irinei Latu (Mușinscaia) în beneficiul SRL „VIGI” taxa de stat în sumă de 564 lei, acitată de către reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată și suma de 412 lei cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei, iar în total suma de 976 lei;

-S-a admis parțial cererea reconvențională înaintată de către Latu (Mușinscaia) Irina împotriva SRL „VIGI” privind repararea prejudiciului material în sumă de 7 485 lei, a prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată;

-S-a încasat din contul SRL „VIGI” în beneficiul Irinei Latu (Mușinscaia) prejudiciul material (venitul ratat) în sumă de 7 485 lei, prejudiciul moral în sumă de 2 000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2 000 lei;

-S-a respins ca fiind neîntemeiată cererea reconvențională înaintată de Cușceac Leonora împotriva SRL „VIGI” privind repararea prejudiciului material în sumă de 14 300 lei, prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 06 ianuarie 2016, Cușceac Leonora a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea inițială să fie respinsă integral iar cererea reconvențională să fie admisă.

La 29 ianuarie 2016, SRL „VIGI” a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia în partea pretențiilor admise ale Irinei Latu (Mușinscaia) cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea reconvențională a acesteia să fie respinsă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016, au fost admise apelurile declarate de SRL „VIGI” și de Cușceac Leonora, a fost casată parțial hotărârea Judecătorei Călărași din 31 decembrie 2015 în partea pretențiilor admise ale SRL „VIGI” și parțial ale Irinei Latu (Mușinscaia) Irina în partea ce ține de încasarea prejudiciului material în mărime de 6 500 lei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri după cum urmează:

-S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „VIGI” către Cușceac Leonora și Latu (Mușinscaia) Irina privind încasarea prejudiciului material;

-S-a respins pretenția reconvențională înaintată de Latu (Mușinscaia) Irina

către SRL „VIGI” privind repararea prejudiciului material în mărime de 6 500 lei;

-S-a modificat hotărârea Judecătorei Călărași din 31 decembrie 2015 prin reducerea sumelor adjudecate din contul SRL „VIGI” în beneficiul Irinei Latu (Mușinscaia) cu titlu de prejudiciu moral, de la suma de 2 000 lei până la suma de 500 lei, și cu titlu de cheltuieli de judecată de la suma de 2 000 lei până la suma de 1 000 lei;

-În rest hotărârea Judecătorei Călărași din 31 decembrie 2015, s-a menținut.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 27 septembrie 2016, SRL „VIGI” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, emiterea unei hotărâri noi prin care:

- a menține în vigoare hotărârea Judecătorei Călărași din 31 decembrie 2015, privind admiterea cererii de chemare în judecată a SRL „VIGI” împotriva Leonorei Cușciac cu încasarea de la ultima în beneficiul SRL „VIGI” a prejudiciului cauzat angajatorului în sumă de 8 340,50 lei;

- a menține în vigoare hotărârea Judecătorei Călărași din 31 decembrie 2015, privind admiterea cererii de chemare în judecată a SRL „VIGI” către Latu (Mușinscaia) Irina cu încasarea de la ultima în beneficiul SRL „VIGI” a prejudiciului cauzat angajatorului în sumă de 10 480,16 lei;

- a respinge integral acțiunile reconvenționale înaintate de Cușcheac Leonora și Latu (Mușinscaia) Irina împotriva SRL „VIGI” conform temeiurilor invocate în prezentul recurs ca fiind tardive și nefondate;

- a încasa de la pârțile Cușcheac Leonora și Latu (Mușinscaia) Irina în beneficiul SRL „VIGI” cheltuielile de judecată suportate - taxele de stat achitate - 564,00 lei; 258,41 lei; 304,60 lei și cheltuielile pentru efectuarea expertizei - 412,00 lei.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată fiind interpretată și aplicată eronat legea materială și procedurală.

La 15 noiembrie 2016, Cușcheac Leonora a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 27 iulie 2016 (f.d. 245 vol. II), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „VIGI” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „VIGI” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „VIGI” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță